

HISTÒRIES, LLEGENDES I GENEALOGIA: JOAN FEMENIAS FLORIT I ANDREU TUDURÍ TRIAY

Antoni Tudurí
Secció de
genealogia de
l'Ateneu de Maó

Com és ben sabut, en moltes ocasions la Història l'escriu (o la fa escriure) qui, d'una forma o d'una altra, ha guanyat la partida, tant guerrera com política.

També en moltes ocasions, la Història (en majúscules) es va convertint en la "història" (en minúscules) i acaba degenerant en llegenda, amb poques proves de versemblança. A Menorca tenim una bona mostra de llegendes, des de "Sant Nuvia d'Algendar" fins a "Na Patarrà", passant per "Xoroi", que es poden consultar a l'obra de Francesc d'Albranca.

Aquestes disquisicions venen a compa per la lectura d'un article publicat al "Menorca" en data 09/12/2012, on es parla d'un tal "Juan Femenias Florit (transformat en "Floris") que sortint de Ciutadella, prèvia escala a França, va arribar a London, on va obrir una barberia i taller de fer pintes i que va acabar creant una perfumeria que ha arribat fins als nostres dies, batejada com "Floris".

Idò bé, la meua dèria genealògica m'ha dut a cercar els orígens d'aquesta persona i, ara ve la sorpresa, no hi ha hagut manera de trobar cap acta ni cap llista de les que es conserven a l'arxiu diocesà on quedí constància de l'existència d'aquesta

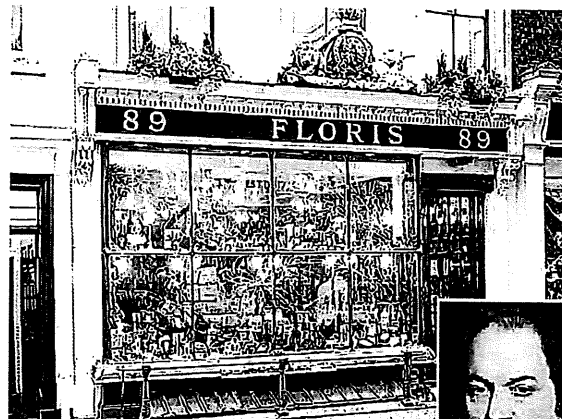
persona. Quan dic cap vull dir "cap"; ni he trobat el naixement de Joan Femenias Florit, ni el casament entre un Femenias i una Florit, a cap de les parròquies i esglésies de Menorca. D'altra banda, cercant a "Sant Google", la història d'aquest home es repeteix amb termes semblants, si no idèntics, a moltes de les referències que es poden consultar. Açò de la iteració dels orígens i trajectòria empresarial d'en "Floris" indueix a pensar que es pot tractar d'una còpia d'una altra còpia, i d'un seguit de còpies d'uns fets o d'uns orígens no localitzats i, potser, llegendaris.

◆ **AQUEST FET** m'ha fet recordar la "llegenda" de l'almirall Nelson i lady Hamilton, ensucrada i de poca credibilitat, encara que molt emprada a la propaganda turística insular. És segur que Nelson va estar poc temps (sembla que entre els dies 12 i 18 d'octubre de 1799) al port de Maó, però també sembla documentat que lady Hamilton (i el seu conformat marit) per aquelles dates arribaven a London. Cal tenir present que un viatge entre Maó i Anglaterra podia suposar un temps de desplaçament d'un mes (o més) i, per tant, tret que la citada lady tingués el do de la ubiqüitat (capacitat de ser a dos llocs simultàniament) aquesta trobada clandestina no és possible de cap de les maneres. El que va passar després, filla comú inclosa, són figures d'un altre pa-

Per tant, l'existència del tal Joan Feme-

nias Florit (Floris) pot pertànyer al món de les llegendes, fins que no es pugui demostrar d'una manera sèria. Pot ser algun dels nostres lectors ens podrà ajudar, aportant dades verificables, no teories agafades amb agulles de cap.

Aquesta decepció, no obstant això, ha

quedat parcialment compensada amb el descobriment d'un comerciant i venedor de capells de Cartagena. Ja sé que aquesta ciutat espanyola no té l'encant ni l'encís de la capital anglesa i que un perfum pot ser més subtil que un capell, però és gratificant que encara avui qualcú parli d'Andreu Tudurí Triay, que va obrir la, potser, millor casa de capells gorres i barrets (dit amb la millor intenció) de la capital naval de la mar Mediterrània, casa fundada l'any 1883.

D'aquest home sí que hem pogut esbrinar detalls concrets. Havia nascut a

Maó el dia 30/11/1850, fill de Manuel Tudurí Sánchez i de Carmen Triay Oliver, casats a Maó en data 23/10/1849, i que va tenir 2 germans (Jaume i Bernat).

La seva anada a Cartagena podria ser deguda a la seva possible incorporació a la marina de guerra (fet molt freqüent

per aquelles dates per als "màtriculats del mar") fet probable atès que son pare era mariner d'ofici. Una altra possibilitat consisteix en què la seva àvia, Àgueda Sánchez de Mula era natural de Lorca, també a la província de Múrcia, separada només 80 km de Cartagena. O potser (i entrem en el camp de les suposicions arriscades) la causa fos un conjunt de les anteriorment citades.

En qualsevol cas, és curiós que tenim retrats atribuïts a "Floris" i fotos de les seves botigues, però no sabem com era Andreu Tudurí Triay (no

surt a Google) ni tampoc l'aspecte de la seva botiga. El temps dirà.

Per acabar, i anant als "bots", Rafael Aedo Pons en té 17, fins a confluïr en el casament entre Pere Vinent i Pràxedes Frontí (Es Castell 1658) Antoni Guasch Bosch en té 14, fins a confluïr en el matrimoni entre Jaume Florit i Margarita Pons (Ciutadella 1670) i un servidor que en tenc també 14, fins a confluïr en el matrimoni entre Francesc Preto i Joana Portella (Es Castell 1694).